

Virkning er kun den, at Myndighederne ingen Bevilling kunne give uden Kommuneafstemning.

§ 14. Det ledende Princip ved Ordningen af Kommuneafstemningen har været det, at et Forbud mod Bevillinger kun kan tilraades, naar det bæres oppe af en meget stærk Folkestemning. Deraf følger for det første, at de stemmeberettigede, som ikke møde ved Afstemningen, maa betragtes som Modstandere af Forbudet, hvilket opnaas ved at kræve en vis Majoritet, ikke af de stemmende, men af de stemmeberettigede. Dernæst maa Majoriteten være stor; to Trediedele er vistnok passende.

I Overensstemmelse med Nutidsanskuelser har man foreslaaet hemmelig Afstemning, men man har dog her indført en Undtagelse for de fraværendes Vedkommende. Ved almindelige Afstemninger vilde man vel ikke føle sig opfordret til at gøre en saadan Indrømmelse for de fraværendes Skyld; men det maa huskes, at her stemmer den fraværende alene ved sin Fraværelse mod Forbudet, og der vil derved let opstaa en Samvittighedskollision f. Eks. hos en Befolkning, hvis Erhverv kalder den bort fra Hjemmet paa Fiskeri, en Kolision mellem dens formentlige Pligter som Afholdsmænd og dens Pligter som Familieforsørgere, som man formentlig bør undgaa.

Efter Forslaget staar Kommuneafstemningens Forbud i Kraft i fem Aar; efter den Tid kunne Myndighederne, naar de ønske at give Bevilling, forlange Spørgsmaalet prøvet ved en ny Afstemning. En Folkeafstemning til Fordel for at give Bevillinger kan ikke tvinge Bevillingsmyndigheden til at give saadanne, og der er derfor ikke nogen egentlig Trang til; som i Forslaget, ogsaa at lade ny Afstemning foretage, fordi Kommunestyret eller 10 % af Beboerne begærer det, da saadan ny Afstemning for Bevillinger dog ikke kunde binde Myndighederne. Naar denne Bestemmelse dog er medtagen, er det nærmest for at opnaa Lighed mellem Kommuneafstemning angaaende Udskænkning og den under § 35 omhandlede Afstemning angaaende Handel med stærke Drikke. Da Handelsretten ikke er en Bevillingssag, beror det ikke paa Myndighederne, om der skal gives Handelsret eller ikke, og det bør da heller ikke bero paa Myndighederne alene, om et Kommuneforbud mod ny Handelsrettigheder skal prøves ved ny Afstemning eller ikke. Det er nærmest med Hensyn herpaa, at Bestemmelsen er kommen ind ogsaa for Udskænkningens Vedkommende; men der kan dog ogsaa tale noget for, at Kommuneraadet eller de 10 % af Beboerne, naar de ere misfornøjede med det bestaaende Kommuneforbud, kan ønske at bringe Befolkningens nuværende Stemning for Dagen, selv om dette ikke vil faa en absolut afgørende Betydning for Bevillingsmyndigheden.

Blandt andet for at undgaa Kommuneafstemninger uden tilstrækkelig Grundlag i Folkestemningen synes Omkostningerne ved en Afstemning, der ikke naar til at forandre den bestaaende Tilstand, at burde betales af dem, paa hvis Begæring den er afholdt, altsaa enten Kommunen eller de 10 % af Beboerne eller, hvis det er Indenrigsministeren, der vil prøve en ny Afstemning for at komme bort fra den tidligere Afstemnings Resultat, af Staten. Viser det sig derimod, at der er Grund til Afstemningen, idet denne medfører Forandring i den bestaaende Tilstand, har man ment, at Omkostningerne burde deles halvt af Staten og halvt af Kommunen.

§ 16. Den frie Adgang til at drive Beværternæring uden stærke Drikke er nærmere omtalt ovenfor Sp. 4275—76.

§ 17. For ikke at hæmme Fabrikationen og Indførselen af ny alkoholfri Drikke har man ikke villet give positive Regler om, hvilke Drikke de alkoholfri Beværtninger maa føre, saa at alle andre Drikkevarer vare udelukkede; men man har tilladt alle Drikke, der ikke efter § 2 ere »stærke«. Dette kan imidlertid medføre politimæssige Ulemper. Naar Beværterne give sig til at udskænke Drikkevarer, hvis Karakter er tvivlsom, og paastaa, at de ere alkoholfri, vilde den retslige Undersøgelse med de nødvendige kemiske Analyser kunne tage lang Tid, og Beværteren kunde derved længe holde sit ulovlige Spil gaaende, inden Drikkens Karakter blev slaaet endelig fast. Hvor stor denne Fare er, er det vanskeligt at bedømme; men det er i høj Grad vigtigt, at de alkoholfri Beværtninger ved en kraftig Retshaandhævelse holdes indenfor de rette Grænser, og man har derfor ment at burde imødegaa den ved, om det findes nødvendigt, at gaa over til en positiv Fortegnelse over de tilladte Drikke, saa at Spørgsmaalet om Drikkens Tilladelighed bliver at afgøre af Indenrigsministeriet, forinden der skænkes, i Stedet for af Domstolene efter Skænkningen. Fabrikaterne maa da søge deres Fabrikater af alkoholfri Drikke optagne paa Ministeriets Fortegnelse.

§ 18. Som anført er det af største Vigtighed at overholde Beværtningernes alkoholfri Karakter. Som Midler i saa Henseende kan nævnes: